

Om du nånsin kommer fram till Samarkand (Thorstein Bergman)

Lena Andersson <https://www.youtube.com/watch?v=86DV31LXLt8>

intro/mellanspel

|1⁶ |1⁶ |

vers

|1 1_{7b} |4/6 4_{m/6b} |1/5 4 |1/3 6 |

|2_d 2_{d/3} |2/4 2_{d/4#} |5 6 |6^{#0} 5/7 |

|1 1_{7b} |4/6 4_{m/6b} |1/5 4 |1/3 6 |

|2_d 2_{d/4#} |5 5/7 |1 |1 |

|4 |4^{#dim} |1 1/7 |6 6^{#0} |

|2_d 2_{d/3} |2/4 2_{d/4#} |5 6 |6^{#0} 5/7 |

|1 1_{7b} |4/6 4_{m/6b} |1/5 4 |1/3 6 |

|2_d 2_{d/4#} |5 5/7 |1⁶ |1⁶ |

När jag vaknade så lyste solen på mej,
genom fönstret som stod öppet kom en vind.
Alla sommarns ljus och dofter kunde nå mej
och i kudden såg jag avtryck av din kind.
Och jag visste det i samma stund jag vaknat
att det hänt det som vi talat om ibland.
Och jag hoppas att du får allt det du saknat
om du nånsin kommer fram till Samarkand.

Jag gick ut och hela sommarn var mej nära,
allting levde nu och livet var ett lån.
Jag försökte inte ropa på dej kära,
för jag visste du var långt, långt härifrån.
Och jag kanske grät för nätterna de klara
men jag hoppas att du når ditt drömda land.
Att nån blir för dej vad aldrig jag kan vara,
om du nånsin kommer fram till Samarkand.

Fåglar sjunger, humlor surrar runt omkring mej
och i gräset ligger daggen ännu klar.
Fast jag saknar dej så skadar ingenting mej,
allt du gett mej har jag ändå alltid kvar.
Du finns här hos mej, allting som nånsin rör dej,
som en fjäril, som en blomma i min hand.
Allt det vackraste så långt din längtan för dej,
om du nånsin kommer fram till Samarkand.